

TŰZGYÚJTÁSI TILALOM

Bourdieu tábláján fájdalmas a mezőváltás,
nyitom a verset, és nyílik a kassza
csúrszagú gomoám Kossuth utcájában.
Elfutottam innen egyszer,
száraz nádat szórtunk a tűzre tilalom idején,
és összevagdosta a markomat.
Visszajöttem, most fizetnem kell,
folytatom a verset, hamu megy a cipőmbe,
bekúszik a sorba az égett abroncs szaga,
a fekete füst: hogy van a pápa? Nevettünk,
mert nem vettük észre, hogy szikrázik
néhány máglyára vetett tévé meg mikro.
Megérinti a vállam egy néni,
és hozzám szól, váratom a kasszást.
Valaki véletlenül felrúgott egy kanna benzint,
fájt a tenyerünk, és végül is jó heccnek tűnt,
a sebek melegben összehúzódnak,
de leizzadtam futás közben. Kedvesem,
szól a néni, és legyezem a füstöt,
nagyon jó volt az a versed múltkor,
csak nem nagyon értettem,
lángoltak deszkából tákolt focikapuk,
köszönöm, próbálok mosolyogni,
leégett minden, ami feldühíthetett,
néha még én sem értem őket,
a gyújtogató szemét is csípi a füst.

MEGŐRÜLÉS ELLEN

Nézni csak azzal a büntudattal érdemes,
ami beléd maródik,
ha elkapod az őszi nap első sugarát.
A körüzetek billentyűkopogásával,
te innál, ők dolgoznak, tanulnak,
ők innának, te dolgozol és tanulsz,
néha ver csak össze a két metronóm.
A szentimentális hangvétellel, amikor
a vers takony a nyelv zsebkendőjén,
előbb farzsebben, aztán kukában,
mégis holdkőnek tetteti magát.

*Mindenkinek szar egy kicsit, közbely,
közös dolgunk van, a többi otthon.
Ha hiszel a közösben, és reméled,
hogy tényleg feladatod a feladatod,
hiába tudsz egy jobb receptet,
ugyanazt kapod enni, mint akárki.
És akkor? Higgyél másban,
bidd a nyugalmat,
egyél benzodiazepint,
bidd az összes istent,
edd meg a szüleid,
de magadban ne higgy,
megemészted a gyomrodat.*

Minden teológia, összegányolt hitek
keresztmetszetében vágják
el a köldökszinórt. Az orvos jól tenné,
ha nem csattogna az ollóval,
hanem figyelmeztetne,
hogy ez csak fikció, és mint olyan,
nem érdemes véresen komolyan venni.

De miért szólna, ha sejti,
te sem tudod elmondani, milyen,
mikor ősszel felkel a nap,
az orvosok olyankor alszanak tovább.